

onnadenkendheid, in verband misschien met de meer dan vrijmoedige manier waarop men thans aan onze schrijftaal tornt. Het veelvuldig gebruik van vreemde talen is slechts een aanleiding, waardoor een reeds bestaand gebrek zich openbaart 1).

Keppel, 4 Oct. 1897.

J. W. GUNNING.

M. de Redacteur!

Beleefd verzoek ik U, opname van het volgende in het e. k. Weekblad.

De Gemeente-Geneesheer van Dinxperloo, was benoemd voor zes jaar. Deze termijn was ten einde op 1 Oct. j.l. Hij verzocht om herbenoeming, en kreeg daarop 7 Sept. een geheel gewijzigde instructie. Op verzoek om eenige inlichting volgde op 28 Sept., dus 2 dagen voordat zijn tijd om was, een nog veel scherper instructie, in hoofdzaak hierin bestaande: Het tractement van vrije woning en *f* 500.— was met *f* 300.— verminderd, terwijl nu tevens de medicamenten er bij moesten worden geleverd, en Rijks- en Gemeentepolitie vrije genees- heel- en verloskundige hulp en medicamenten moesten hebben. Hij werd verplicht iedereen zonder uitstel hulp te verleenen die vast of tijdelijk in de gemeente zich bevindt. Mocht hij bij een arme patiënt voor de vroedvrouw invallen, terwijl deze niet in gemeentedienst is, dan moet zij hem van haar tractement van *f* 100.— telkens *f* 6.— uitkeeren.

Bij 1ste overtreding wordt hij gestraft met inhouding van 1 maand, bij 2de met 3 maanden inhouding van tractement en bij 3de met ontslag.

Verder werden de gewone diensten geregeld, en nog een en ander van minder belang er aan toegevoegd, omtrent opzegging, verlofaanvraag, waarneming bij afwezigheid enz. Eindelijk werd bepaald dat de instructie ten allen tijde gewijzigd kon worden.

Twee dagen voor 1 Oct. werd de geneesheer dus voor het feit gesteld of dit aan te nemen of niet langer gemeente-geneesheer te zijn, zijn woning te moeten verlaten, en in de praktijk die hij er zich zelf gevormd heeft, en die geen praktijk voor twee is, een collega naast zich te krijgen, die als gemeente-geneesheer reeds eenigen steun heeft. Hij besloot als gemeente-geneesheer te bedanken.

Naar aanleiding hiervan zijn op de vergadering der afdeeling „Oude IJssel” met algemeene stemmen de volgende besluiten genomen.

a. Niemand onzer zal geneesk. diensten voor Dinxperloo verrichten.

---

1) Nu ik toch over deze zaak schrijf, veroorloof ik mij tevens indachtig te maken op de foutieve schrijfwijze: *sulphaten*, *acidum-sulphuricum* enz. Het latijn heeft geen *ph*, dan alleen voor gelatiniseerde Grieksche woorden die een φ hebben. Alzoo schrijve men sulfaten enz. naar het alléén Latijnsche sulfur. Het Grieksch heeft voor zwavel Σελίον , bewaard in thiopheen, thiozwavelzuur enz. De tegenwoordige Pharmacopee heeft in dezen de fout van haar voorgangster vermeden, maar de Engelschen en Amerikanen schrijven nog altijd *sulphur* enz.

b. Niemand zal particuliere hulp verleenen in gezinnen, in de gemeente Dinxperloo, waar hij het tot nu toe niet deed.

c. In geneeskundige bladen zal de zaak uiteengezet worden; in een paar dagbladen advertenties ter waarschuwing worden gezet.

d. Mocht er zich toch iemand vestigen, dan zal niemand onzer in collegiaal contact met hem treden.

Doel van dit schrijven is, te voldoen aan punt c.

In het debat heeft de Burgemeester verklaard, dat men, nu de toevoer van medici grooter werd, best tegen de gestelde condities iemand zou kunnen krijgen. De gemeente-geneesheeren zijn dus aan de volkomen willekeur der besturen overgeleverd, tenzij de medici zich aaneen sluiten en tegen dergelijke handelwijze protest aantekenen. Wij hopen met dit schrijven te bereiken dat er geen collega zal gevonden worden, die den treurigen moed zal hebben een collega te verdringen uit een praktijk die hij zich zelf door kennis en toewijding heeft gevormd.

*Namens de afdeling „Oude IJssel” der Ned.
Maatschappij tot bev. der Geneesk.*

J. BARDET, *Secretaris.*

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Een kostbare reispenning. Zoo mag in waarheid het openingswoord heeten, waarmede Sir J. CRICHTON-BROWNE, Inspecteur van het krankzinnigenwezen, de medische studenten te Birmingham bij den aanvang der lessen heeft toegesproken. Enkele opmerkingen willen wij daaraan ontleenen, terwijl het lezen van de geheele redevoering (*Lancet*, 2 October) met warmte wordt aanbevolen. Na den invloed der omgeving op de richting van het onderwijs geschetst te hebben, en met name gewezen te hebben op de — vooral niet te verachten — praktische richting, die de studie aanneemt in een nijvere stad als Birmingham, wijdt Spr. uit over de voordeelen zoowel van het mondeling als van het proefondervindelijk onderricht, en roemt hij den vooruitgang der proefneming op het gebied der zielkunde en der physiologie. De laatste zou hij onder de leervakken van ieder beschaafd mensch opgenomen willen zien. Maar hij acht het vooral voor den medischen student gewenscht, zijn blik te verheffen *boven* wat hem de werktuigen van het laboratorium leeren. Het beste in den mensch, de zedelijke eigenschappen, kunnen niet beschouwd worden als een uiting der stoffelijke samenstelling en evenmin als eigenschappen, verkregen in den strijd om het bestaan, die immers, voor zoover die het *stoffelijk* voortbestaan beoogt, het best gestreden wordt *zonder* die eigenschappen. De geschiedenis leert ons, dat de menscheijkheid van het menschedom langzaam vooruit gaat, onmerkbaar bevorderd door millioenen van personen, maar telkens een plotselinge ver-